

udgifter med et bestemt Beløb til Postmestere, Amtsforvaltere, Amtmænd og vistnok til Flere, men her fordrer man et bestemt Regnskab. Der kunde være Grund til noget Saadant, hvis man gik ud fra, at de bevilgede Contoірholdsudgiftsbeløb havde været saa store, at vedkommende Embedsmand havde lucreret derved, men det ærede Justitsministerium har i Anmærkningerne selv udtalt den Overbeviisning, at dette ikke har været Tilfældet, men at de tværtimod have været saa knap tilmaalte, at det kun har været muligt ved Anvendelse af den yderste Sparformmelighed at komme ud af det dermed; men hvis det er Tilfældet, saa forekommer det mig ikke, at der er nogen Grund til at gjøre Forandring. Derfom et saadant Regnskab skal aflægges i en meget stor Detail, saa vil det forarsage vedkommende Embedsmand en heel Deel Bryderi, men hvad der er af mere Betydning, det er, at Controllen vil blive temmelig vanskelig, ja vistnok umulig, naar det skal optages i Regnskabet, hvergang der f. Ex. bliver kjøbt et Bunt Svovlstikker eller et Duzin Staalpenne o. s. v. Naar en Embedsmand har et bestemt Contoірholdsbeløb, som han skal komme ud af det med, saa er han opfordret til at vise stor Sparformmelighed; dersom han derimod kan skrive paa Regning Alt, hvad han giver ud, saa kunde det vel være muligt, at der vil findes at medgaae en Deel mere end i det andet Tilfælde. Efter den Erfaring, jeg har havt Leilighed til at gjøre i de Forhold, der her nærmest foreligge, er det i det Mindste min Overbeviisning, at Contoірholdsudgiftsbeløbet til Hof- og Stadsretten vil stige ikke saa lidt i det Dieblis, man gaaer ind paa denne forandrede Fremgangsmaade.

Det blev berørt af en æret Taler, om man ikke muligviis kunde undgaae det forøgede Tilskud til Hof- og Stadsretten paa Grund af Forøgelsen af Assessorernes Antal ved at ordne Sagen paa en anden Maade. Han berørte i saa Henseende 3 Punkter, som havde tiltrukket sig hans Opmærksomhed, men jeg maa tilstaae, at det ikke er mig rigtig klart, hvorledes disse Punkter, i alt Fald de to af dem, kunne staae i Forbindelse med den Sag, der her er bragt paa Bane. Det første Punkt, hvorpaa han

henlede Opmærksomheden, var, om der ikke kunde eller burde anstilles en nøiere Underfølgelse, førend man gav Udsættelse i Sagerne. Jeg vil ikke her gaae ind paa det hele Spørgsmaal om Anstandsmaaterien, men jeg maa tilstaae, at det ikke er mig klart, hvorledes det kan have Indflydelse paa Rettens Arbejde og paa den Arbeidskraft, der udfordres, om der gives en strengere eller en mindre streng Control med Udsættelsesbegjeringerne. Et andet Punkt, han omtalte, var, at han meente, at man brugte en mindre rigtig Fremgangsmaade med Hensyn til Udømmelsen af Procesomkostningerne. Ja, det kan heller ikke være min Mening her at ville komme ind paa dette Spørgsmaal, men jeg vil kun bemærke, at naar han sluttede saaledes, at den Omstændighed, at man ikke blev idømt Procesomkostninger i et saa stort Omfang, som man efter hans Formening efter Omstændighederne burde, kunde være et Motiv for Mange til leffindig at indlade sig paa Processer, saa kan man, naar man gaaer ud fra det samme Synspunkt, komme til at ræsonnere ganske anderledes. Man kan ogsaa sige, at den Omstændighed, at en Mand ikke kan vente at faae sine Procesomkostninger fuldstændig dækkede, indeholder en stor Opfordring for ham til at forsøge alle mulige Veie for at undgaae Proces. Som et 3die Punkt berørte han, at Antallet af de Assessorer, som skulle votere i enhver Sag, maaskee kunde formindskes, og denne Ytring blev ogsaa greben af den ærede Rigsdagsmand for Kjøbenhavns 1ste Valgkreds (L. C. Larsen). Jeg troer, at dette er et saa vigtigt Punkt ved Ordningen af vor hele Retsforfatning, at jeg vilde ansee det for mindre hensigtsmæssigt her at gaae dybere ind derpaa, saameget mere, som der ikke foreligger noget Endringsforslag, hvortil denne Discussion egentlig kunde knytte sig. Jeg troer vel, at det var muligt, som det blev ytret af den ærede Rigsdagsmand for Kjøbenhavns 1ste Valgkreds (L. C. Larsen), at man maaskee kunde gjøre nogen Forandring i Henseende til Behandlingen af Gjældscommissionsager efter disse Sagers hele eiendommelige Natur; men forøvrigt er det min bestemte Overbeviisning, som er grundet paa den Erfaring, jeg har havt Leilighed til at gjøre i min Stilling, at det er